

По това попитахъ пріятеля ми: моляж вы, господине, отъ кога сжществува това училище у васъ? отгдѣ ся поддрѣжя, и кои му сж надзиратели-ти, та гледамъ такъвъ добъръ рядъ и чистотѣ въ него? — Това училище, каже той, сжществува отъ 20 години на сѣмъ у насъ; него е основалъ Дѣдо Добре Стоименовъ, баща на госпожѣ Славѣ, що казва прѣди малко слово-то; то ся поддрѣжя оттога и до днесъ, па и за довѣка, ако е рѣкълъ Господъ, ще ся поддрѣжя отъ тоя нашъ голѣмъ благодѣтель на отечество-то ни. Послушайте мя, моляж вы — каже ми пріятель-тъ — да ви прикажѣ на кжсо исторіѣ-тѣ на Дѣда Добря. Тоя чловѣкъ, роденъ и отгледанъ въ това село, въ млади-ты си години съ свое-то благоразуміе, смисленость и трезвеность, при това и съ неуморны-ты си трудове испечалилъ и достигналъ да бжде въ добро състояніе. По това ся оженилъ и въ сжпржжество-то му Богъ го надарилъ само съ женскѣ челядь, коѣ-то той заедно съ благоразумнѣ-тѣ си и добронравнѣ съпржѣ отгледали и въспытали въ страхъ Божій и въ благоправіе, до колко-то можѣтъ да направятъ едни прости нѣ смислени родители на своѣ-тѣ челядь. Дѣдо Добре бѣше твърдѣ набоженъ и чловѣколюбивъ чловѣкъ: той обычяше да говори истинѣ-тѣи да прави добро всякому, затова и отъ всякого ся почиташе и уважяваше въ общинѣ-тѣ ни. Кога попрѣтури на години, той зе да ся смышлява, че носи душѣ, че е смрътенъ чловѣкъ, та колко-то е жгѣлъ, нѣма да живѣе еще толкова, а рано или късно — ще не ще — трѣбва да мре; а при това, като чловѣкъ, той знаеше, че е грѣшенъ и още че грѣхове-тѣ никой никому не може да прости освѣнъ всякой единъ самъ на себе си и то само съ молбѣ Богу и съ добры работы; заради това Дѣдо Добро и за мочядіе-то си гледаше, нѣ и за оня свѣтъ си вещь промышляваше.

Така, едно врѣмя той ся рѣши вече да направи нѣкакво добро, нѣкакъвъ споменъ за мнѣ-тѣ си душицѣ, ала не знаеше, гдѣ и кое бы было нѣ-добро: защо-то, той искаше съ дадено-то си да може да помогне най-много на чловѣчество-то. Да дамъ на черквѣ-тѣ пары, казваше той: ала тя не е тръговецъ, та да ѣ трѣбовать пары; да дамъ да ѣ украсж съ нѣщо: ала нейно-то украшеніе не състои въ позлатено-то темпало и въ напярены амвонъ, нѣ въ слово Божіе — въ проповѣдь на народа; да дамъ да направѣ златны одѣжды